

Lepus granatensis (Rosenhauer, 1856)

Nom comú: **Llebre**

Classe: **Mammalia**

Ordre: **Lagomorpha**

Família: **Leporidae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

La llebre pertany a un gènere d'àmplia distribució amb 43 espècies. A la Península Ibèrica, n'hi ha tres: *Lepus europaeus* (Pirineus), *L. castroviejo* (endèmica dels monts de León) i *L. granatensis*, molt difosa, que alguns autors inclouen dins *capensis*, molt similar, del continent africà. A les Balears va ser introduïda pels romans. Al 1992 es va descriure la *ssp. solisi* endèmica de Mallorca, poc diferenciada.

Els seu hàbitat són les terres obertes: conradissos, pasturatges i garrigues rasses. És herbívora i, ocasionalment, carronyaire.

No és tan sociable com el conill, i no excava caus. El zel s'inicia a finals d'hivern, i pareix de dues a quatre cries en un simple jaç poc amagat, fins a mig estiu. El seu color críptic la protegeix dels depredadors: carnívors, rapinyaires o gavines. El principal factor limitant és la caça; també és freqüent que mori atropellada de nit, enlluernada. De fet, cada any moren atropellades més de 3000 llebres a les carreteres de Mallorca. No és afectada per la mixomatosi, però sí, en nuclis densos, per la tularèmia (una infecció bacteriana que pot transmetre als humans). Als anys 70 del passat segle es va fer molt rara, però algunes temporades de veda i posteriors limitacions han permès recuperar-la fins a nivells molt acceptables i expandir la seva distribució. La població més important és la del sud de Mallorca.

L'existència a Eivissa està documentada al segle XIX, quan un apotecari mallorquí en va introduir, però havia estat extingida, amb la darrera captura documentada el 1905. A finals dels 70, es va fer la primera reintroducció de set individus provinents de S'Avall, i alguns anys més tard entre 10 i 14 més, fins i tot 1 o 2 parelles a Formentera, on no va prosperar. Avui es mantenen poblacions modestes, susceptibles d'un petit aprofitament cinegètic. A Menorca va haver-hi un intent d'introducció en temps de la dominació anglesa (segle XVIII), però l'hàbitat no és adequat i l'intenta no va tenir èxit.

Autor text: Mayol, J. (Servei Protecció d'Espècies) i J. Riera (Eivissa)

Corologia: **Península Ibèrica i Illes Balears**

Tendència: **Estable o lleugera expansió**

Nivell d'amenaça: **Preocupació menor**

Categoria de protecció: **Espècie cinegètica**